

[Arbejdsministeren.]

en forlængelse af ferien med 3 dage med løn stiller de ferieberettigede lige så godt, som hvis de fik en forhøjelse af feriegodtgørelsen med $\frac{3}{4}$ pct.; det er jo ikke hensigten, at man med udgangspunkt i overenskomstnævnskendelser skal kunne opnå både kontant tillæg til ferielønnen og ekstra feriedage med løn. Skulle der med denne aftale som mønster være — eller blive — indgået andre aftaler mellem arbejdsgivere og ferieberettigede om erstatning af det kontante tillæg med 3 yderligere feriedage med løn, vil man kunne forholde sig på tilsvarende måde.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i forslagets § 1 om forhøjelse af feriegodtgørelsesprocenten og kontanttillægget til løn under ferien også får gyldighed for de områder, der omfattes af de i ferielovens § 6, stk. 1, omhandlede lønningsregulativer og de i samme bestemmelses stk. 2 omhandlede overenskomster og regulativer.

For i så vid udstrækning som muligt at skabe ligestilling med den del af arbejdsmarkedet, der er omfattet af kollektive overenskomster, foreslås det, at de nævnte forhøjelser får virkning fra begyndelsen af ferieåret 1964-65, d. v. s. fra den 1. april 1964, således at den forhøjede feriegodtgørelse eller det kontante tillæg til ferielønnen første gang kommer til udbetaling i ferieåret 1965-66 på grundlag af den i ferieåret 1964-65 indtjente løn.

Regeringen er opmærksom på, at der er en række andre spørgsmål i forbindelse med ferieloven såsom omlægning af ferieåret til at følge kalenderåret, spørgsmålet om feriegodtgørelse under fravær på grund af sygdom og tilskadekomst i virksomheden samt perioden for feriens afholdelse m. v., som igennem nogen tid har været genstand for overvejelse. Man har imidlertid fundet det rettest i nærværende forslag alene at søge lovhjælp til en ajourføring af feriegodtgørelsen og løn under ferien med den forbedring af disse goder, som har fundet sted ved overenskomstnævnets kendelser, og er indstillet på at søge de resterende spørgsmål gjort til genstand for forhandling med hovedorganisationerne med henblik på senere at vende tilbage til spørgsmålet om yderligere lovændringer.

I henhold til ferielovens § 1, stk. 2, nr. 3,

omfatter ferieloven ikke personer, der henhører under medhjælperloven. Baggrunden herfor er, at medhjælperes ret til ferie er reguleret ved bestemmelser i medhjælperloven, der stort set giver medhjælpere samme feriemæssige status som personer, der har ferie med løn i henhold til ferieloven.

Regeringen finder det rimeligt, at der i forbindelse med de foreslåede ændringer i ferieloven gennemføres en tilsvarende forhøjelse af ferielønnen for personer, der omfattes af medhjælperloven. Herved oprettholdes ligestillingen mellem medhjælpere, der holder ferie med løn i henhold til medhjælperloven, og personer, der holder ferie med løn i henhold til ferieloven. Forslaget går herefter ud på, at der til medhjælper skal ydes et tilsvarende tillæg til ferielønnen, idet ordningen indpasses i medhjælperlovens særlige system. Dette tillæg skal udbetales til medhjælperen, når ferien holdes.

Det foreslås at lade loven træde i kraft den 1. april 1964 samtidig med ikrafttrædelsen af loven om ændringer i ferieloven. Herved vil tillægget til medhjælperens ferieløn komme til udbetaling allerede i ferieåret 1964-65, medens forhøjelserne i henhold til ferieloven som foran omtalt først kommer til udbetaling i ferieåret 1965-66. Denne forskel må imidlertid ses på baggrund af, at ferieret i henhold til medhjælperloven erhverves på grundlag af det aktuelle arbejdsforhold, inden hvis udløb ferien skal holdes.

Med disse ord skal jeg anbefale de nu fremsatte lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.*

Efter dette forslag kan der ikke uden justitsministerens tilladelse ske udførsel af maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, eller af dele eller tilbehør til sådanne produktionsmidler.

Baggrunden for forslaget er den resolution vedrørende Den sydafrikanske Repu-

[Justitsministeren.]

blik, som De Forenede Nationers sikkerhedsråd vedtog den 4. december, og som indeholder en bestemmelse om standsning af salg og afskibning til Sydafrika af materiel til fabrikation og vedligeholdelse af våben og ammunition.

Der er allerede i den nugældende våbenlovs § 6 en regel om, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at udføre instrumenter og apparater, som udelukkende er forfærdiget til fremstilling af krigsammonition eller til fremstilling eller istandsættelse af våben.

Denne bestemmelse er imidlertid ikke så vidtgående som det forbud, der kræves efter sikkerhedsrådets resolution.

Da regeringen lægger afgørende vægt på, at Danmark fuldt ud opfylder resolutionen, foreslås det, at lovens forbudsbestemmelse udvides.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.*

Ved fremsættelsen af lovforslaget vedrørende den senest gennemførte lempelse af forlystelsesafgiften i februar 1960 gav daværende finansminister Kampmann tilsgagn om at lade et udvalg foretage en almindelig gennemgang af de mange problemer i forbindelse med forlystelsesafgiften, herunder forskellige af filmsbranchen rejste spørgsmål.

Det nævnte udvalg har især beskæftiget sig med filmsbranchens forhold, som er blevet grundigt belyst fra alle sider, og da jeg på længere sigt er indstillet på at lade loven om afgift af forlystelser bortfalde, agtes udvalget nu ophævet. Da filmsbranchens økonomiske forhold har udviklet sig i en uheldig retning, der rummer en fare for branchens fortsatte beståen, har jeg fundet det rettest allerede nu at stille forslag om en ny lempelse af afgiften af biografteaterstillinger, således at den $\frac{1}{3}$, som biografteaterne nu kan fradrage før afgiftens indbetaling til det offentlige, forøges til 45 pct. af den fulde afgift, der udgør $\frac{7}{17}$ af bruttobilletindtægten. Herved vil biografernes afgiftsbyrde, der for tiden er ca.

26 mill. kr. årlig, bliver lettet med ca. 6 mill. kr. årlig.

Endvidere foreslås lempelsen til de såkaldte små biografteater, som har særlig vanskeligt ved at klare sig, øget med i alt ca. 350.000 kr. til ca. 1 mill. kr. årlig.

Det er meningen, at staten stort set alene skal bære afgiftslempelsen. Forslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at den hidtil gældende fordeling af afgiftsprovenuet med halvdelen til staten og halvdelen til kommunerne ændres således, at staten fremover får 40 pct. og kommunerne 60 pct.

Forslaget indeholder endvidere en udvidelse af støtten til danske film gående ud på, at der af statens provenu af forlystelsesafgiften stilles 2 mill. kr. til kulturministerens disposition til anvendelse i overensstemmelse med loven om biografteater, som det høje ting netop arbejder med.

Endelig foreslås afgiftspligten af alle andre forlystelser end biografteater ophævet. De hidtil gældende regler vedrørende dette område har i tidens løb voldt administrationen meget besvær og ofte givet anledning til kritik, jfr. Marlenes høje hat. Provenuet ca. 4 mill. kr. står ikke mere i noget rimeligt forhold til de vanskeligheder, bestemmelserne har medført.

Fra det folketingsudvalg, som behandler lovforslaget om biografteater, har jeg modtaget en opfordring til at foreslå forlystelsesafgiften af biografteater helt ophævet. Dels af statsfinansielle grunde, dels af hensyn til forlystelsesafgiftens betydning for kommunerne har jeg fundet det betænkeligt på nuværende tidspunkt at stille et så vidtgående forslag, men jeg vil gerne føje til, at jeg betragter det nu foreliggende forslag om en første etape på vejen til en fuldstændig afskaffelse af forlystelsesafgiften som en afgift til stat og kommuner.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i færdelsesloven.*

Lovforslagets hovedpunkter er ændringen af færdelseslovens § 12, hvorved der åbnes adgang til en udvidet anvendelse af de god-